

3. Nedrustningsspørgsmålet.

(Dagsordenens punkt 22).

Debatten i 1. udvalg om ovennævnte spørgsmål indledtes af den *amerikanske* delegerede, Cabot Lodge, hvis indlæg omfattede følgende forslag:

1. Snarlig afsluttelse af en overenskomst, hvorefter alt fremtidigt produceret fissilt materiale udelukkende skal kunne anvendes til eller oplagres til brug for ikke-militære formål under effektiv international kontrol.

2. Hvis der træffes en sådan ordning med hensyn til den fremtidige produktion af fissilt materiale, vil det være muligt at begrænse og i sidste ende eliminere alle forsøgsekspllosioner af kernevåben. Indtil der kan opnås enighed herom, vil Amerikas Forenede Stater være villig til at forsøge at finde en ordning, hvorefter der gives forhåndsmeddelelse om atom- og brintbombeforsøg og registrering af disse finder sted (således som foreslået af den norske regering, jfr. nedenfor).

3. At der tages skridt til gennemførelsen af første fase af nedrustningen af konventionelle våben og væbnede styrker på basis af tallene 2,5 mill. mand for USA og Sovjetunionen og 750 000 for Frankrig og Storbritannien. Parallelt med disse reduktioner skal et effektivt kontrolsystem bygges gradvis op.

4. At der tilvejebringes et kontrolsystem for forsøgene med „jorddrabanter“, „interkontinentale raketter“, „ubemandede langdistancevåben“ samt „rumplatforme“, for at der kan skabes garanti for, at disse forsøg udelukkende finder sted i fredeligt og videnskabeligt øjemed.

5. At der gradvis opbygges et kontrolsystem til sikring mod lynangreb.

Den amerikanske delegerede understregede, at det var af afgørende betydning, at ethvert skridt mod en almindelig nedrustning blev ledsaget af iværksættelsen af effektive kontrolforanstaltninger.

Den *sovjetiske* delegerede, Kuznetsovs indlæg indeholdt en udførlig redegørelse for de af Sovjetunionen den 17. november 1956 stillede nedrustningsforslag og omfattede følgende hovedpunkter:

1. En væsentlig reduktion af Sovjetunionens, USAs, Kinas, Storbritanniens og Frankrigs væbnede styrker i to tempi: i det første år en reduktion til 2,5 mill. mand for Sovjetunionens, USAs og Kinas vedkommende og 750 000 mand for Storbritanniens og Frankrigs vedkommende; i det andet år en reduktion til henholdsvis 1,5 mill. og 650 000 mand, forudsat at ingen anden stat opretholder hære, der overstiger 150 000-250 000 mand.

2. Et forbud mod kernevåben, gennemført inden for et tidsrum af to år. Første skridt skulle være et øjeblikkeligt forbud mod forsøgsekspllosioner. Sovjetdelegationen fandt ikke, at spørgsmålet om kontrolforanstaltninger skulle kunne give anledning til vanskeligheder, idet det hævdedes, at ingen forsøgsekspllosion kan finde sted, uden at den kan registreres i andre lande.

3. En reduktion i 1957 på $\frac{1}{3}$ af USAs, Sovjetunionens, Storbritanniens og Frankrigs væbnede styrker, stationeret i Tyskland, under behørig kontrol.

4. En betydelig reduktion i løbet af 1957 af USAs, Sovjetunionens, Storbritanniens og Frankrigs væbnede styrker, stationeret i NATO-landene, og af Sovjetstyrker, stationeret i Warszawapagtens medlemslande.

5. Alle militære baser på andre landes områder nedlægges i løbet af to år.

6. En nedskæring i løbet af to år af landenes militærudgifter, svarende til nedskæringen af rustningerne, forbuddet mod kernevåben og likvidationen af militære baser på andre landes områder.

7. Oprettelse af en effektiv international kontrol med opfyldelsen af afrustningsforpligtelserne, i hvilken forbindelse Sovjetunionen erklærede sig villig til at overveje spørgsmålet om at anvende luftfotografering inden for et område strækkende sig 800 km vest og øst for demarkationslinjen mellem NATO's og Warszawapagtlandenes hovedstyrker.

Endvidere gentog den sovjetiske delegerede sin regerings tidligere fremsatte forslag om afsluttelsen af en ikke-angrebspagt mellem NATO-landene og Warszawapagtens medlemslande samt det schweiziske forslag